

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. Оряхово, 17.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ОРЯХОВО в публично заседание на пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Борислав М. Методиев

при участието на секретаря Ахинора Ан. Бориславова като разгледа докладваното от Борислав М. Методиев Гражданско дело № 20221460100715 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на П. Б. Б., ЕГН:*****, чрез процесуалния си представител адв. Н. Г. Н. от АК – Враца, с която е предявил иск с правно основание чл.200 от КТ против „Яйца и птици“ АД, ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление гр.Мизия, обл.Враца, 3330, „Промислена зона“, представлявано от О.П.П. за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер на 55000.00 лева /петдесет и пет хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди /болки и страдания/ вследствие на трудова злополука, претърпяна на 20.03.2022г. /нападение и нанесен побой от неустановено лице при изпълнение на трудовите задължения на ищеца/, ведно със законната лихва, считано от датата на злополуката – 20.03.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

Претендират се и направените по делото разноси.

В исковата молба се твърди, че ищецът е служител на ответното дружество по силата на трудов договор №26/27.08.2018г..

Сочи се, че съгласно последното допълнително споразумение между страните към горепосочения трудов договор, а именно споразумение №5/01.01.2021г., ищецът е заемал в ответното дружество длъжността „Общ работник“ с месторабота „Ферма – Мизия – охрана“.

Твърди се, че въпреки посочването на длъжността на ищеца като общ работник, основната дейност на същия е била извършване на проверки на температурата и вентилацията в халетата на дружеството, и осъществяване на охрана на цялата база на предприятието.

Изложени са твърдения, че на 20.03.2022г., около 22.30 часа, при изпълнение на служебните си задължения в ответното дружество, ищецът е бил нападат от маскирано лице, което му е нанесло множество удари с дървен предмет в областта на главата, тялото, ръцете и краката.

Сочи се, че в следствие на нанесения над ищеца побой, същият е бил със счупване на лявата лакътна кост, счупване на втора предкиткова кост, разкъсно – контузна рана на главата, която била хирургически обработена, видими отоци и кръвонасядания по главата, цялото тяло, ръцете и бедрата.

Отразено е, че повече от 10 дни след гореописания случай, ищецът не спирал да повръща и да се оплаква от силно и непоносимо главоболие, световъртеж и замаяност. Притеснителен бил и фактът, че повече от седем месеца след нападението и нанесения побой, ищецът продължавал да не може да използва пълноценно лявата си ръка, както и да изпитва силни болки, поради което дори и ежедневните дейности били невъзможни за него и се нуждаел от съдействието на своите близки.

Сочи се, че ищецът е бил освидетелстван от ЕЛК като неработоспособен, а прогнозите за завръщането му към нормален начин на живот и трудова дейност, изглеждали несигурни и отложени във времето. Твърди се още, че ищецът преди инцидента е бил освидетелстван с 50% ТРУ / ТЕЛК / поради определени очни проблеми и глаукома, както и, че ударите, които му били нанесени по време на процесния побой в областта на главата, допълнително усложнили здравословното му състояние, а евентуалното му възстановяване на практика било невъзможно.

Твърди се и, че в следствие на инцидента е било засегнато и психичното здраве на ищеца, който поради преживяната травма и шок от нанесения му побой, страдал от постоянно напрежение и чувство за несигурност, хронично безсъние, съпроводено с кошмари, силна тревожност и страх от това да излиза по тъмно или да среща непознати. Страхове и нестабилността му били причина и за влошаване на социалния му живот, както и за нарушаване на контактите му с други хора.

Посочено е, че гореописания случай е бил квалифициран и приет за трудова злополука по чл.55 от КСО с Разпореждане №7/06.04.2022г. на ТП НА НОИ – Враца, влязло в законна сила на 26.04.2022г.. Сочи се още, че за случая е било образувано досъдебно производство №2335/2022г. по описа на РУ – Оряхово, както и, че проведените по същото ОИМ, не са успели да установят евентуалния извършител на деянието, поради което ДП е било спряно с постановление на наблюдаващия прокурор от дата 09.06.2022г..

С исковата молба са представени следните писмени доказателства – трудов договор №26/27.08.2018г.; допълнително споразумение от 02.01.2019г. към трудов договор №26; допълнително споразумение от 28.02.2019г. към трудов договор №26; допълнително споразумение от 01.01.2020г. към трудов договор №26; допълнително споразумение от 01.01.2021г. към трудов договор №26; чек лист за извършване на нощна проверка от охраната на температурата и вентилацията в халетата на основно стадо Мизия; график охрана за месец март 2022г.; Разпореждане №7/06.04.2022г. на ТП НОИ – Враца; Фиш за спешна медицинска помощ от 20.03.2022г.; епикриза от 23.03.2022г., издадена от МБАЛ „Христо Ботев“, гр.Враца; съдебномедицинско удостоверение №57/2022г.; епикриза от 26.04.2022г., издадена от МБАЛ „Христо Ботев“, гр. Враца; медицински протокол от ЛКК №617/26.04.2022г.; ехографско изследване от 04.05.2022г.; рентгенова снимка и резултат от рентгенологично изследване от 17.05.2022г.; медицинско направление от 04.05.2022г.; епикриза за проведено болнично лечение от 07.06.2022г. до 14.06.2022г.; медицински протокол от ЛКК №1335 от 22.08.2022г. за освидетелстване; рентгеново заснемане от 19.09.2022г., ведно с рентгеново разчитане №1526К от 19.09.2022г.; експертно решение №19219/19.07.2022г./ТЕЛК и експертно решение №0532/103 от 19.09.2022г. за временна нетрудоспособност.

В срока за отговор по чл.131 от ГПК, от ответника, чрез процесуалния му представител адв. Ц. С. от АК – Враца е постъпил писмен такъв.

В същия е посочено, че предявените искиове са допустими, но били неоснователни и недоказани. Правят се следните твърдения и възражения:

- счита се, че при изпълнение на изискванията и инструкциите на работодателя, работникът следва сам разумно да изпълнява същите, грижейки се за собственото си здраве;

- оспорва се изцяло изложената в исковата молба фактическа обстановка;

-оспорва се съдържанието на приложеното към исковата молба Разпореждане №7/06.04.2022г. на ТП на НОИ – Враца като доказателство, относно причините за станалата с ищеца на 20.03.2022г. злополука.

Като основание за оспорването се сочи, че комисията, която е подписала протокола и е извършила разследването тогава, не е разполагала с всички установени по образуването ДП доказателства;

- твърди се, че до злополуката е довело единствено поведението на пострадалия /ищеца/, както и, че е налице хипотезата на умишлено увреждане от пострадалия по смисъла на чл.201, ал.1 от КТ, при която хипотеза работодателят не носел отговорност. В тази връзка се сочи, че основната причина за настъпването на инцидента, описан в исковата молба с ищеца е неговото лично поведение, което е било в разрез не само с правилата за безопасност на труда, но и с нормалните и житейски правила, което от своя страна следвало да се преценява в контекста на чл.201, ал.2 от КТ, като степента на съпричиняване от страна на ищеца била в размер на 100%.

Сочи се, че с поведението си ответника е допуснал груба небрежност, като не е положил елементарно старание и внимание, и е пренебрегнал основни правила за безопасност; - искът се оспорва и като размер на претърпените неимуществени вреди, като се счита, че присъждане на ищеца на обезщетение в размер на 55000.00 лева за неимуществени вреди, ще е в състояние не да компенсира вредите му, а по – скоро би довело до неоснователното му обогатяване за сметка на дружеството работодател;

Сочи се, че ищецът продължава да е болничен, както и, че на основание чл.112, ал.2 от ЗЗ, ответното дружество е обжалвало болничен лист №Е20230551572, издаден от ГП СМП ОТ „Ортомед“ ООД на ищеца и получен от ответното дружество на 14.02.2023г., както и Решение на ЛКК№264/13.02.2023г. пред регионалния съвет при РЗИ – гр.Враца с жалба вх. №25-18/17.02.2023г.;

Прави се искане съдът да отхвърли предявените иски като неоснователни и недоказани. Претендират се и направените по делото разноси.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически изводи:

Ответникът „Яйца и птици“ АД, с ЕИК:*****, е със седалище и адрес на управление гр. Мизия, като същото се представлява от О.П.П., видно от направена справка за актуално състояние в търговския регистър.

Видно от представен и приет по делото Трудов договор № 26/27.08.2018 г., между ответника „Яйца и птици“ АД гр. Мизия и ищеца П. Б. Б. от гр. Мизия е възникнало трудово правоотношение, по силата на което последният е назначен на длъжност „Общ работник“, с място на работа ферма гр. Мизия - Охрана с изпитателен срок от шест месеца.

Установява се от Допълнително споразумение № 6/02.01.2019 г. към Трудов договор № 26/27.08.2018 г., че на ищеца П. Б. Б. е променено основното месечно трудово възнаграждение от 510,00 лв. на 560,00 лв.

С Допълнително споразумение № 66/28.02.2019 г. към Трудов договор № 26/27.08.2018 г., срокът на договора е променен от срочен на безсрочен.

Впоследствие, с Допълнително споразумение № 4/01.01.2020 г. към Трудов договор № 26/27.08.2018 г. и Допълнително споразумение № 5/01.01.2021 г. към Трудов договор № 26/27.08.2018 г., основното месечно трудово възнаграждение на ищеца е променено съответно от 560,00 лв. на 610,00 лв. и от 610,00 лв. на 650,00 лв.

Трудовото правоотношение между страните е прекратено на основание чл.325, ал.1, т.1 от КТ със Заповед №21 от 23.05.2023г. на ответника „Яйца и птици“ АД гр. Мизия, издадена въз основа на молба от ищеца П. Б. Б. от 22.05.2023г..

Видно от представен и приет по делото „чек - лист“ за извършване на нощна проверка от охрана на температурата и вентилацията в подови халета на основно стадо Мизия от 20.03.2022 г., относимо към хале № 1,2,3 и 4 е, че на посочената дата дежурен е бил ищецът П. Б..

Това обстоятелство се установява и от представен и приет по делото „график охрана“ за месец март 2021 г. на ответника „Яйца и птици“ АД гр. Мизия, в който срещу името на ищеца „П. Б. Б.“ на дата 20.03.2022 г. е отбелязано, че същият е положил нощен труд.

Установява се от прието Разпореждане № 7/06.04.2022 г. на Национален

осигурителен институт – Териториално поделение гр. Враца, че на основание чл. 60, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване, декларираната злополука вх. № 5101-06-7/29.03.2022 г. на Териториално поделение – Враца, от осигурителя – „Яйца и птици“ АД, станала с П. Б. Б., ЕГН: ***** на 20.03.2022 г. е приета за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО. Уточнено и прието е, че от събраните документи и обяснения е налице „внезапно и травматично увреждане на здравето, станало по време на извършената работа по график – охрана март 2022 г. „Яйца и птици“ АД гр. Мизия“, вследствие при осъществяването на контрол и записване на показателите на климатичната система на халетата, населени с птици. Пострадалият е нападат от неизвестно лице с маска и качулка, което му е нанесло побой, причинил временна неработоспособност – „разкъсноконтузна рана в областта на главата, счупване на горния край на лъчевата кост на лявата ръка“.

Видно от представено и прието по делото съдебно-медицинско удостоверение № 57/23.03.2022 г., издадено от Федя Тодоров – съдебен лекар при МБАЛ „Христо Ботев“ АД гр. Враца, е, че при прегледа и от медицинската документация на Б., същият е получил „счупване на лява лакътна кост и открито счупване на втора предкиткова кост, които увреждания са му причинили трайно затруднение на движенията на горен ляв крайник за срок повече от един месец“, както и „разкъсноконтузна рана в областта на главата; оток и кръвонасядания на гърба на дясна ръка; кръвонасядания в областта на кръсцовата кост и долните крайници, които увреждания са му причинили временно разстройство на здравето, опасно за живота“. По механизъм уврежданията отговарят да бъдат получени от действието на твърди тъпи предмети и могат да бъдат получени по време и по начин, посочени от пострадалия, тоест при побой.

В тази насока са и представените и приети по делото медицински документи, сред които Фиш за спешна медицинска помощ – ЦСМП гр. Враца № 83/20.03.2022 г., издаден на ищеца П. Б. Б.; Епикриза, издадена на П. Б. Б., ИЗ № 3133 от ортопедо-травматологично отделение при МБАЛ „Христо Ботев“ АД гр. Враца, видно от която същият е постъпил за лечение на 21.03.2022 г. в 05:46 ч. и е изписан на 23.03.2022 г. в 08:10 ч.; Епикриза, издадена на П. Б. Б., ИЗ № 4645 от ортопедо-травматологично отделение при МБАЛ „Христо Ботев“ АД гр. Враца, видно от която същият е постъпил за лечение на 26.04.2022 г. в 07:57 ч. и е изписан на 26.04.2022 г. в 10:00 ч.;

Медицински протокол на ЛКК № 617/26.04.2022 г.; Резултат от рентгенологично изследване амбулаторен № 4852/17.05.2022 г.; Медицинско направление от 04.05.2022 г.; Епикриза за проведено болнично лечение отделение по физикална и рехабилитационна медицина към МБАЛ „Св. Иван Рилски“ гр. Козлодуй ООД, издадена на П. Б. Б. от гр. Мизия, ИЗ № 1127/145, постъпил на 07.06.2022 г., изписан на 14.06.2022 г.; Резултат от образно изследване № 1526К/19.09.2022 г. на ищеца П. Б..

Видно от представен и приет Медицински протокол на ЛКК № 1335/22.08.2022 г. на ГПСМППОТ „Ортомет“ ООД, издаден на ищеца П. Б. Б. от гр. Мизия, е, че на последния е предписано, че се нуждае от продължаване на временната нетрудоспособност в отпуск по болест до 16.09.2022 г. включително.

Установява се от Експертно решение № 91219/19.07.2022 г. на МБАЛ „Св. Иван Рилски Козлодуй“ ЕООД гр. Козлодуй е, че на П. Б. Б. е определена 50% трайна неработоспособност за срок от 3 години, в което като общо заболяване е посочено „наличие на интраоколарни лещи, вторична глаукома, дължаща се на други болести на окото, флебит и тромбофлебит на други дълбоки съдове на долните крайници“.

Видно от представено и прието по делото Експертно решение № 0532/19.09.2022 г. на ТЕЛК към МБАЛ „Св. Иван Рилски Козлодуй“ ЕООД гр. Козлодуй на ищеца П. Б. Б. е определена временна неработоспособност, като не е посочен срок и процент на неработоспособност, в което след преглед като заболяване е посочено водеща диагноза „съчетано счупване на диафизите на лакътната и лъчевата кост“.

Установява се от представено и прието по делото Експертно решение № 0577/16.11.2022 г. на ТЕЛК към МБАЛ „Св. Иван Рилски Козлодуй“ ЕООД гр. Козлодуй на ищеца П. Б. Б., в което не е посочен срок и процент на неработоспособност, че след преглед като заболяване е посочена водеща диагноза „съчетано счупване на диафизите на лакътната и лъчевата кост“.

Установява се от представеното и приетото по делото Експертно решение № 0273/29.03.2023 г. на ТЕЛК към МБАЛ „Христо Ботев“ АД гр. Враца, че на ищеца П. Б. Б. е определена временна неработоспособност, като не е посочен срок и процент на неработоспособност, в което след преглед като заболяване е посочено водеща диагноза „съчетано счупване на

диафизите на лакътната и лъчевата кост“.

По делото е представена и приета длъжностна характеристика за длъжността „Общ работник“ при ответника „Яйца и птици“ АД гр. Мизия, в която са описани изискванията за заемане на длъжността, основните функции и задачи, правата и отговорностите на работника и организационните връзки и взаимоотношения.

Видно от представена по делото Жалба до Регионална здравна инспекция гр. Враца вх. № 25-18/17.02.2023 г. от ответника „Яйца и птици“ АД гр. Мизия, е че е обжалван болничен лист № E20230551572, издаден от ГП СМПОТ – „Ортомет“ ООД,

От приложен и приет по делото препис на материалите на ДП № 2335/2022 г. на РП-Враца и № 75/2022 г. на РУ-Оряхово, е, че с Постановление изх. № 2335/10.06.2022 г. образуваното досъдебно производство е спряно, поради неразкриване на извършителя. Към материалите на посоченото досъдебно производство е приложена съдебно-медицинска експертиза по писмени данни № 189/17.05.2022 г., издадена от д-р Федя Тодоров – съдебен лекар при МБАЛ „Христо Ботев“ гр. Враца и д-р Николай П.ов – специалист ортопед травматолог при МБАЛ „Христо Ботев“ гр. Враца, от заключението на което се установява, че от медицинската документация на Б. е установено, че същият е получил: счупване на лява лакътна кост и открито счупване на втора предкиткова кост, които увреждания са му причинили трайно затруднение на движенията на горен ляв крайник с оздравителен период 3-5 месеца, при липса на усложнения и нормален оздравителен процес. Разкъсноконтузна рана в областта на главата; оток и кръвонасядания на гърба на дясна ръка; кръвонасядания в областта на кръсцовата кост и долните крайници, които увреждания са му причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота“. По механизъм уврежданията отговарят да бъдат получени от действието на твърди тъпи предмети и могат да бъдат получени по време и по начин, посочени от пострадалия, тоест при побой.

По делото е представен и приет аварийен план за действие при извънредни ситуации и производствени аварии в птицеферма 1,2 BG 06569 гр. Мизия, собственост на „Яйца и птици“ АД, в който са описани действията, мероприятията, дейностите и отговорностите на служителите от „Яйца и

птици“ АД, при възникване на извънредна ситуация и констатиране на производствена авария в птицевъдните сгради, начините за преодоляване на извънредната ситуация и прекратяване на аварията, спешните мерки за запазване на здравето и живота на персонала и целостта на оборудването, разчет на действията на персонала за прекратяване на аварийите и преодоляване на извънредната ситуация и отстраняване на последствията от тях, както и способите за предотвратяване на извънредните ситуации и производствените аварии.

По делото са събрани гласни доказателства, чрез допускането и изслушването по двама свидетели на всяка от страните.

От показанията на св. Б.Б. Б. – брат на ищеца П. Б. Б., се установява, че е разбрал от своя брат, че същият е нападат, докато е бил на работа в гр. Мизия от неизвестно лице. Тъй като Б.Б. живее в гр. София, е тръгнал към гр. Мизия, и когато видял брат си, установил, че същият има следи от побой, а именно - кръв по главата и счупена ръка. Разбрал, че нападението е станало в двора на птицекомбината, докато брат му е обикалял същия. След инцидента грижи за брат му е полагал неговият син. Установил е, че след инцидента П. е станал по-затворен и е ограничил социалния си живот. Твърди, че известно време след побоя е приемал медикаменти, изписани му от лекар, като нито преди, нито след инцидента е употребявал алкохол.

От показанията на св. В.С.П. – познат и съсед на ищеца П. Б. Б., се установява, че последният не е конфликтен по характер. За инцидента с неговия познат разбрал от хора в гр. Мизия, като знае, че той е лежал в болница в гр. Враца. Лично отишъл да го прибере след изписването му и установил, че имал превръзки по главата и едната ръка. Забелязал е, че след инцидента П. е поставил осветление в двора на къщата си, в която живее, което се включва през нощта, и от което прави извод, че същият най-вероятно е стресиран. Споделя, че след инцидента един от синовете на П. се е грижил за него, като не може да уточни колко време е продължила грижата. Определя ищеца като мълчалив и неконфликтен, като не употребява алкохол. Твърди, че преди инцидента постоянно се е придвижвал с колело, като след това го е виждал един-единствен път.

Свидетелят Г.Т.Т. – колежка на ищеца П. Б., във фирмата на ответника „Яйца и птици“ АД гр. Мизия, твърди, че не е забелязала промяна в П. след

инцидента. Сочи, че същият се придвижва в гр. Мизия с велосипед. Не е забелязала допълнително осветление в двора му след нападението, като не знае да е променил режима си по някакъв начин. Не е виждала синовете на П. да остават при него след нападението. Същата твърди, че е съседка с Б., като поддържат добросъседски отношения, като преди и след инцидента са си помагали един на друг. Сочи, че го е виждала по един път седмично както преди, така и след инцидента.

От показанията на св. В.Т.Т. – съсед на ищеца П. Б. в гр. Мизия, който работи при ответника „Яйца и птици“ АД гр. Мизия като шофьор, се установява, че същите се познават над 30 години, като поддържат приятелски отношения и се виждат понякога всеки ден, понякога през ден-два случайно, без да си гостуват. Чул е за инцидента на работното място на П., като твърди, че според него режимът на неговия съсед не се е променил след нападението, като същият си ходи до магазина, до бензиностанцията. Не е говорил за инцидента с П.. Твърди, че и преди и след инцидента П. се придвижва в гр. Мизия с колело. Не е виждал и не може да каже дали някой от синовете на П. е оставал след инцидента при него. Не е видял и не знае дали П. е сложил допълнително осветление в двора си. Определя съседа си като не много разговорлив човек, като не го е виждал да пие алкохол. За първи път го е видял два месеца след инцидента.

Съдът счита, че следва да се кредитират показанията на разпитаните свидетели – Г.Т. и В.Т., естествено преценени съгласно изискванията на чл. 172 ГПК, доколкото са логични и последователни, в резултат на непосредствени и лични възприятия, с изключение на частите, касаещи наличие или липса на промяна в начина на живот на пострадалия след инцидента, тъй като противоречат и се опровергават от другите събрани по делото гласни и писмени доказателства, а именно показанията на св. Б.Б., св. В.П., съдебно психолого-психиатричната експертиза и приетите медицински документи. Св. Т. и св. Т. са работници на ответника „Яйца и птици“ АД гр. Мизия и е възможно различията на показанията в тези им части да се дължат на наличие на зависимост от работодателя им. Обективни и безпристрастни са показанията на св. Пагелски, които съдът кредитира като независими и непротиворечиви на останалите събраните по делото доказателства.

Показанията на св. Б.Б. – брат на ищеца, съдът също прецени, съобразно

изискванията на чл.172 от ГПК, отчитайки тайната възможна заинтересованост, но доколкото не бяха констатирани противоречия с другите събрани доказателства, съдът им дава вяра.

От приетата по делото съдебно-психолого-психиатрична експертиза се установи, че вследствие на случилото се на П. Б. Б. на 20.03.2022г., в освидетелствания е настъпило психично разстройство „Остра стресова реакция“, което има причинно-следствена връзка с побоя над него от 20.03.2022г.. Тъй като острата стресова реакция не е отзвучала в П. Б. Б., то тя е протрахирила и е преминала в „Разстройство на адаптацията“, поради факта, че са следвали операции, имал е болка и не е било възможно да се върне към предишния си начин на живот. Разстройството на адаптацията е до 6 /шест/ месеца след преживяната психотравма – време, в което освидетелстваният все още е бил в болничен. Разстройството на адаптацията при П. Б. не е отзвучало, а е протрахирило в „Посттравматичен стрес“.

Според вещите лица „Острата стресова реакция“, протрахирила в „Разстройство на адаптацията“ и състоянието на „Посттравматичен стрес“ имат причинно-следствена връзка с побоя над П. Б. на 20.03.2022г..

Отразено е, че състоянието на Б. се доказва от събраната по делото медицинска документация, като скалите на лъжата от приложените методики при освидетелствания са в границите на нормата. Сочи се, че няма основание да се смята, че П. Б. симулира емоционалното си състояние, като се твърди, че освидетелстваният говори истинни съждения и преживявания по време на освидетелстването.

Към момента на освидетелстването при направеното изследване на П. Б. – самооценъчен въпросник, развит за определяне на интензивни тревожни и депресивни състояния – HADS /Snaith i Zigmond/, скалата на тревожност е завишена при освидетелствания, като е налице Тревожно разстройство, което показва, че интензитета на психотравмата все още не е отзвучал напълно, но не е така силен, както в началото, с оглед на отдалечаването на травмиращото събитие във времето.

Посочено е, че П. Б. има запазена психическа годност и може да участва в предварително или съдебно производство. Б. не страда от душевно заболяване, като към момента на освидетелстване е налице Тревожно разстройство, което е „невротично разстройство“ и отзвучава с времето, като

не води до трайни последици за психичното здраве. Според вещите лица у пострадалия е останал само лошият спомен за тежката травма, която е преживял.

Периодът на възстановяване е бил в рамките на една година-една година и два месеца, като инцидентът не се е отразил на заболяванията, които Б. има.

Прието е, че към настоящия момент той е здрав и от побоя не са останали травми, няма да останат трайни последици за неговото здраве.

Съдът кредитира заключението на вещите лица като обективно и кореспондиращо на останалите, събрани по делото доказателства.

По делото не са събрани други относими към предмета на правния спор доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявени са искове с правно основание чл. 200, ал. 1 от КТ и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Същите са процесуално допустими, а разгледани по същество са основателни.

Съгласно чл.200, ал.1 от КТ, за вреди от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 или над 50 на сто или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено независимо от това, дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им.

Ответникът с отговора на исковата молба е направил възражение, на основание чл.201, ал.1 от КТ, че не дължи обезщетение на П. Б. Б., с твърдение, че последният умишлено е причинил увреждането си.

На следващо място работодателят „Яйца и птици“ АД гр. Мизия е направил възражение, на основание чл.201, ал.2 от КТ, с което е поискал отговорността му да бъде намалена, поради факта, че работникът П. Б. Б. е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност.

Върху ищеца лежи доказателствената тежест да установи:

- валидно съществуващо трудово правоотношение между страните;

- че основната му дейност в ответното дружество е била извършване на проверки на температурата и вентилацията в халетата на дружеството и осъществяване на охрана на цялата база на предприятието;

- че по време на изпълнение на трудовите си задължения на процесната дата и място е бил нападат от неизвестно лице, което му е нанесло множество удари с дървен предмет в областта на главата, тялото, ръцете и краката;

- настъпило внезапно травматично увреждане на здравето при изпълнение на трудовите задължения вследствие на нанесен побой, причинило временна неработоспособност, т.е. настъпилата трудова злополука и настъпилите неблагоприятни изменения в правната сфера на ищеца /вреди/

- претърпените телесни и душевни болки и страдания по време на злополуката, последвалото лечение, протичане на заболяването и прогнозата за неговото развитие;

- настъпилите трайни негативни последици – загуба на работоспособност и за какъв период, увреждане на психичното здраве;

- изживените психически и емоционални страдания и техният интензитет и други твърдени в исковата молба неудобствата в ежедневието и в следствие на кое увреждане са те;

- че случилото се е утежило протичането на съществуващо към процесната дата заболяване;

- че злополуката е призната за трудова – че е налице влязло в сила разпореждане по чл.60, ал.1 от КСО;

- причинната връзка между увреждането и вредите;

Ответникът носи доказателствената тежест:

- че трудовата злополука е настъпила поради проявена от работника груба небрежност при изпълнение на работата и в какво се изразява същата;

- кои изисквания и инструкции на работодателя не е изпълнил и пренебрегнал работника, включително и относно функциите и задачите, които е следвало да осъществява, какво поведение е имал в разрез с правилата за безопасност на труда, т.е. какво е обективното отношение на

приноса му;

– кои действия са извършени при липса на елементарно внимание и при пълно пренебрегване на правилата за безопасност, какви самостоятелни действия е предприел ищеца, с което виновно е допринесъл за крайния резултат, налице ли са нарушения на трудовите правила и задължения на работника и в какво се изразяват същите;

- в какво се изразява умишленото увреждане от страна на пострадалия, кога, по какъв начин и при какви условия е било извършено;

- всички други свои възражения;

Не се спори между страните, а и от представения по делото Трудов договор №26 от 27.08.2018г. и допълнителни споразумения към него №6 от 02.01.2019г.; №66 от 28.02.2019г.; №4 от 01.01.2020г. и №5 от 01.01.2021г. се установява, че между страните е съществувало валидно трудово правоотношение, прекратено на основание чл.325, ал.1, т.1 от КТ със Заповед №21 от 23.05.2023г. на „Яйца и птици“ АД гр. Мизия.

За посочения период ищецът е заемал длъжността „Общ работник“, като от приетата по делото „Длъжностна характеристика на Общ работник“ се установява, че основните задължения на заемащия тази длъжност включват, зареждане с гориво автомобилите от ведомствена бензиностанция и осигуряване на достъп на дежурния персонал, поддържане на дезинфекционните площадки на входа на фермата, осъществяване на контрол и записи от показателите на климатичните системи на халетата, населени с пилци, обхождане възложените му обекти и др..

На 20.03.2022г. ищецът П. Б. Б. е положил нощен труд, което обстоятелство се установява от представен и приет по делото „график охрана“ за месец март 2021 г. на ответника „Яйца и птици“ АД гр. Мизия, като видно от приет „чек - лист“ за извършване на нощна проверка от охрана на температурата и вентилацията в подови халета на основно стадо Мизия, от 20.03.2022 г., на Б. е възложено осъществяване на проверка на халета № 1,2,3 и 4.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства еднопосочно се установява, че на посочената дата – 20.03.2022г. на работното място в гр. Мизия, по време на работа на ищеца П. Б. Б. е нанесен побой от неустановено

лице. Това обстоятелство се установява от приложения препис на ДП № 2335/2022 г. на РП-Враца и № 75/2022 г. на РУ-Оряхово, приложената медицинска документация, събраните гласни доказателства, чрез разпитите на свидетелите Б.Б. Б., Валери Стойков Пагелски, Г.Т.Т. и В.Т.Т., както и от изслушаната и приета по делото съдебно психолого-психиатрична експертиза.

Видно от прието Разпореждане № 7/06.04.2022 г. на Национален осигурителен институт – Териториално поделение гр. Враца, е че на основание чл. 60, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване, декларираната злополука вх. № 5101-06-7/29.03.2022 г. на Териториално поделение – Враца, от осигурителя – „Яйца и птици“ АД, станала с П. Б. Б., ЕГН: ***** на 20.03.2022 г. е приета за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО. В същото е уточнено и прието, че от събраните документи и обяснения е налице „внезапно и травматично увреждане на здравето, станало по време на извършената работа по график – охрана март 2022 г. „Яйца и птици“ АД гр. Мизия“, вследствие при осъществяването на контрол и записване на показателите на климатичната система на халетата, населени с птици. Пострадалият е нападен от неизвестно лице с маска и качулка, което му е нанесло побой, причинил временна неработоспособност – „разкъсноконтузна рана в областта на главата, счупване на горния край на лъчевата кост на лявата ръка“.

Посоченото разпореждане е оспорено по съдържание от ответника.

Това разпореждане има двойствено значение – от една страна, то представлява индивидуален административен акт, относно наличието или не на трудова злополука, а от друга страна е официален удостоверителен документ за установените в него факти и в частност – за наличието на трудова злополука като положителен юридически факт, който е елемент от фактическия състав на имуществената отговорност на работодателя, и от който зависи съществуването на правото на обезщетение / Решение №410 от 29.06.2010г. по гр. дело №599/2009г. на ВКС, III г. о./.

Като официален документ по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК, то се ползва с материална доказателствена сила за удостоверените в него факти и обстоятелства. И доколкото по делото не се опроверга съдържанието на този документ, а удостовереното в него е резултат от извършено разследване и лично събрани данни за случилото се от длъжностното лице, то съдът следва

да кредитира същия като писмено доказателство за посочените в него обстоятелства.

Установява се от приетите по делото медицински документи, сред които и съдебно-медицинско удостоверение № 57/23.03.2022 г., издадено от Федя Тодоров – съдебен лекар при МБАЛ „Христо Ботев“ АД гр. Враца, че вследствие на нанесения му на работното място побой Б. е получил „счупване на лява лакътна кост и открито счупване на втора предкиткова кост, които увреждания са му причинили трайно затруднение на движенията на горен ляв крайник за срок повече от един месец“, както и „разкъсноконтузна рана в областта на главата; оток и кръвонасядания на гърба на дясна ръка; кръвонасядания в областта на кръсцовата кост и долните крайници, които увреждания са му причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота“.

Уточнено е, че по механизъм уврежданията отговарят да бъдат получени от действието на твърди тъпи предмети и могат да бъдат получени по време и по начин, посочени от пострадалия, тоест при побой.

В подкрепа на удостовереното в СМУ са и показанията на изслушаните по делото свидетели, всеки един от което е разбрал за станалия инцидент и лично е видял нараняванията по ищеца.

От заключението на приетата по делото съдебно психолого-психиатрична експертиза се установи, че оздравителния период на ищеца П. Б. е бил в продължение на около една година – една година и половина, като причинените му увреждания не са повлияли и не са довели до влошаване на заболяванията, които той е имал преди инцидента. Според вещите лица, пострадалият вече е напълно оздравял, като от инцидента няма да останат трайни последици за неговото здраве.

През този период на година-година и два месеца, получените от ищеца физически увреждания са оказали влияние и на психическото му състояние. Първоначално Б. е получил „Остра стресова реакция“, която е била в рамките на два-три дни и впоследствие е протрахира в „Разстройство на адаптацията“, което е продължило до 6 /шест/ месеца. Тъй като през този период ищецът все още е бил в болничен това състояние е протрахира в „Посттравматичен стрес“.

Всички тези психически неразположения, като „Острата стресова

реакция“, „Разстройство на адаптацията“ и състоянието на „Постравматичен стрес“, според вещите лица имат причинно-следствена връзка с побоя над П. Б. на 20.03.2022г..

От изложеното по-горе следва да се направи логическият извод, че са налице елементите на фактическия състав на чл.200, ал.1 от КТ, а именно на 20.03.2022г. в гр. Мизия, по време на работа, е настъпила трудова злополука с работника на ответника „Яйца и птици“ АД гр. Мизия – ищецът П. Б. Б., заемащ длъжността „Общ работник“, на който е причинена временна неработоспособност /неимуществени вреди/, за което отговорност носи работодателят. Отговорността на работодателя по чл.200 от КТ е безвиновна и е свързана единствено с настъпилия вредоносен резултат.

Неимуществените вреди съставляват накърняване на нематериални блага и подлежат на обезщетяване по справедливост съгласно чл. 52 ЗЗД. Понятието „справедливост“ по смисъла на тази разпоредба е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др., както и произтичащите от това фактически и психологически последици за увредения. Съдът е длъжен да ги обсъди и въз основа съвкупната им оценка да обоснове извод за размера на съответстващото обезщетение /ППВС № 4/1968 г. /.

В случая, ищецът П. Б. Б. първо е претърпял телесни увреждания, от нанесения му на работното място побой, изразяващи се в „счупване на лява лакътна кост и открито счупване на втора предкиткова кост, които увреждания са му причинили трайно затруднение на движенията на горен ляв крайник...“, както и „разкъсноконтузна рана в областта на главата; оток и кръвонасядания на гърба на дясна ръка; кръвонасядания в областта на кръсцовата кост и долните крайници...“. Всички тези наранявания са предизвикали промяна в нормалния начин на живот на пострадалия, като освен разстройството на здравето, болките, страданията и неразположенията са довели до ограничение на движенията му, което е осуетило извършването

на нормалните ежедневни дейности за период от около 5-6 месеца. Безспорно е, че тези наранявания са получени от пострадалия на работното му място, докато е изпълнявал възложената му работа по проверка на температурата и вентилацията в подови халета на основно стадо Мизия. Същите не са станали причина за допълнително влошаване на здравословното му състояние, осакатявания, загрозявания и др., като към момента на приключване на устните състезания по делото ищецът е напълно възстановен.

Физическите наранявания обаче, пълното възстановяване от които е траело около една година, са били причина за появата на психологически травми у Б., свързани с „Остра стресова реакция“, впоследствие „Разстройство на адаптацията“ и накрая „Посттравматичен стрес“. Както вещите лица обясниха, тези травми са свързани, първоначално с уплахата и стресът от преживяното, страхът от това дали ще настъпи пълно оздравяване на организма и накрая от това което предстои да се случи, а именно дали ще е налице възможност за социализация към нормалния живот, с намиране на работа и адаптация към ежедневието.

При съобразяване начина на получаване на травмите, техния вид и характер, възрастта на ищеца /към деня на трудовата злополука на 60 г./, интензитета и продължителността на търпените болки и страдания, липсата на обективни данни за трайна промяна в начина му на живот, както и с оглед социално-икономическите условия в страната към релевантния момент, съдът приема справедлив размер на обезщетението за неимуществени вреди по чл. 52 ЗЗД от 30000 лв. /тридесет хиляди лева/, до който размер предявеният иск се явява основателен и следва да бъде уважен.

По възражението по чл.201, ал.1 от КТ:

Съгласно нормата на чл.200, ал.1 от КТ, работодателят не отговаря за вредите от трудова злополука, ако пострадалият умишлено е причинил увреждането.

В случая по делото, не бяха ангажирани от ответника по делото и съответно не бяха събрани никакви доказателства в подкрепа на направеното възражение, а именно, че работникът умишлено е причинил увреждането си, поради което и същото се явява неоснователно.

По възражението по чл.201, ал.2 от КТ:

В чл.201, ал.2 от КТ е предвидена възможност отговорността на работодателя да бъде намалена, ако пострадалият е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност.

Съпричиняване, е налице когато с действието или бездействието си пострадалият обективно е способствал за настъпване на вредоносния резултат или за увеличаване размера на вредоносните последици, т.е. когато приносът му в настъпването на увреждането е конкретен, независимо дали поведението му като цяло е било противоправно и виновно. За да бъде намалено на основание чл. 201, ал.2 КТ дължимото обезщетение, приносът на пострадалия следва да бъде надлежно релевиран от работодателя чрез защитно възражение пред първоинстанционния съд и да бъде доказан по категоричен начин при условията на пълно и главно доказване от страната, която го е въвела.

Съдът намира, че работодателят не доказва при условията на пълно и главно доказване, направените от същия възражения за съпричиняване, поради което и възражението по чл.201, ал. 2 от КТ е неоснователно.

Това е така, тъй като по делото безспорно се установи, че ищецът като работник на ответника е изпълнявал възложените му от последния задължения по извършване на нощна проверка на температурата и вентилацията в подови халета № 1,2,3 и 4, на основно стадо Мизия, на 20.03.2022 г. – моментът на настъпване на трудовата злополука. По никакъв начин не се установи и доказва, Б. да е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК право на разноски възниква и за двете страни. Ищецът не е доказал извършване на разноски, поради което такива не му се следват.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да плати по сметка на съда следващата се държавна такса в размер на 1200, 00 лв., съгласно правилото на чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата.

На пълномощника на ищеца адвокат Н. Г. Н. от АК-Враца следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в хипотезата на чл.38 от ЗА, в размер съобразно уважения иск и съгласно Наредба №1/09.07.2004г. за

минималните размери на адвокатските възнаграждения. Поради това, дължимото на основание чл. 38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата, съгласно разпоредбата на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и съобразно уважения иск адвокатско възнаграждение е в размер на 2754.54 лева, което следва да бъде поето от ответника.

На ответника на основание чл.78, ал.3 от ГПК следва да бъдат присъдени разноски съобразно отхвърлената част на иска. Ответникът е направил разноски за възнаграждение на вещи лица в общ размер на 600.00 лева и платено адвокатско възнаграждение в размер на 7920.00 лева с ДДС. Така съобразно отхвърлената част от исковете на ответника се дължат разноски в размер на 3872.72 лева.

Водим от гореизложените съображения и на основание чл.235 ГПК, Районен Съд-Оряхово, трети състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Яйца и птици“ АД, ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление гр. Мизия, обл. Враца, 3330, „Промислена зона“, представлявано от О.П.П., **ДА ЗАПЛАТИ** на П. Б. Б., ЕГН:*****, чрез процесуалния си представител адв. Н. Г. Н. от АК – Враца, сумата от 30000 лв. /тридесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие трудова злополука, настъпила на 20.03.2022 г., ведно със законната лихва от 20.03.2022 г. до изплащането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за претърпени неимуществени вреди за разликата до пълния предявен размер от 55000 лв. /петдесет и пет хиляди лева/, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 ГПК „Яйца и птици“ АД, ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление гр. Мизия, обл. Враца, 3330, „Промислена зона“, представлявано от О.П.П. **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС-Оряхово дължимата държавна такса в размер на 1200.00 лева /хиляда и двеста лева/.

ОСЪЖДА на основание чл.38, ал.2 ЗА, „Яйца и птици“ АД, ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление гр. Мизия, обл. Враца, 3330, „Промислена зона“, представлявано от О.П.П. **ДА ЗАПЛАТИ** на адв.

Н. Г. Н. от АК-Враца, със служебен адрес гр. Враца ул. „Лукашов“ №15, офис15 адвокатско възнаграждение в настоящата инстанция в размер на 2754.54 лева /две хиляди седемстотин петдесет и четири лева и 54 ст./.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК П. Б. Б., ЕГН:***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „Яйца и птици“ АД, ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление гр. Мизия, обл. Враца, 3330, „Промислена зона“, представлявано от О.П.П. сторените разноси в размер на 3872.72 лева / три хиляди осемстотин седемдесет и два лева и 72 ст./.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Врачанския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Оряхово: _____